לעילוי נשמת ר׳ אברהם יוסף שמואל אלטר בו ר' טובי' ז״ל ורעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע״ה קורץ

Monsey Edition

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY WWW.TORAHTAVLIN.ORC OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@ YAHOO.COM

מולד חודש אדר ב: דאנערשטאג (יום ד') 351 AM (יום ד'

שבת פרשת ויקהל – פרשת שקלים – כ״ה אדר א׳ תשפ״ב Parshas Vayakhel-Shekalim - February 26, 2022

הדלקת נרות שבת – 5:25 | זמן קריאת שמע / מ"א – 8:51 | זמן קריאת שמע / הגר"א – 9:22 | סוף זמן תפילה / הגר"א – 10:18 זמו לתפילת מנחה גדולה – 12:39 | שקיעת החמה שבת קודש – 5:44 | מוצש״ק צאת הכוכבים – 6:34 | צאה״כ/ לרבינו תם – 6:56

כשאינה באה אליו בהדרגה. וכמו כז הוא בעניני אור הקדושה. כי כאמור לעיל. שמאחר שהאדם רגיל במדרגת ימי המעשה, קשה לו להתעלות בבת אחת ולהשיג את קדושת יום השבת. ובכדי שיהיה ביכולת האדם להמשיר זה הקרושה עליו להתעלות בהדרגה, ולכן מתחילה עליו להקריש מקצת מזמו החול ולהמשיר עליה קדושת השבת. ואז ממשיר לזה הזמז הארה של שבת. אר עדיין אין זה האור מתנוצץ בשלימות. עד שיכנס ליום השבת עצמו, ואז יכול להתעלות עוד ולזכות לאור באור קדושת השבת.

ולאור האמור תיקו מרז הבעל שם טוב זי"ע להתפלל תפילת מנחה של ערב שבת אחר שכבר טבל במקוה להיות מוכשר לקבל קדושת השבת. ואחר שלבש האדם את בגדי שבת. בכדי שתהיה בעת הזו שמתפלל תפילה זו בחינת הוספה מחול על הקודש, ובזה הזמן יתעלה האדם בהדרגה. ועי"ז יהיה ביכולתו לקבל קדושת השבת עצמו, ולכן גם הוסיף להנהיג להקדים לתפילת מנחה זו מזמור ק"ז שבתהלים. כי ע"י מתעוררים אנו לתשובה על כל העבר עלינו בימי המצשה. וכי גם עניז התשובה הוא מענינים השייכים להכנת השבתו ולהיות ראויים לקבלת השבת כדבעי מכוח תפילה זו.

והנה מו הראוי שכ"א יידע גודל מעלת זה הזמו. ועד כמה נחוץ הוא לו. בכדי שאכז יהיה ביכולתו להמשיר עליו אותה קדושה עילאה. ואכז יזרז עצמו לבוא לבית הכנסת בעוד שלא התחילו הקהל בתפילה זו. בכדי להתכונז להתפלל תפילה זו מתור ישוב הדעת. ויקדים את כל התפילות הנאמרים מקודם במתינות ובכוונה. כי אלו התפילות נתקנו כאמור ע"י הצדיקים הקדושים הבעש"ט ותלמידיו אחריו. בכדי לעורר את הלב לתשובה ולדבקות. ואז יזכה להתעלות בהדרגה ולזכות להארת השבת כראוי וכיאות.

במגילה (יג. ב): ״אמר ר״ל: גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם שעתיד המן לשקול שהלים על ישראל. לפיכך הקרים שקליהן לשקליו. והיינו דתגן: באחד באדר משמיעין על השקלים ועל הכלאים". ע"כ. הרי מבואר. שבזכות השקלים זכו להינצל מגזירת המן. אמנם יש לבאר, מהו הקשר ביו השקלים שאנו נותניו לבית המקדש. לכסף של המז. ונראה בעזהי"ת לבאר. שהמז אמר לאחשוורוש: "ישנו עם אחד מפוזר ומפרר ביז העמים" ודרשו חז"ל (ילקוט שמעוני אסתר רמז תתרנ"ד) "ישנו עם אחד -ישו לו אותו שכתוב בו ה' אחד. רבי ברכיה בשם רבי אלעזר א"ל הקב"ה רשע אני איז לפני שינה דכתיב הנה לא ינום ולא יישו שומר ישראל. ואתה אמרת שיש לפני שינה חייר שמתור שינה אני מתעורר על אותו האיש ומאבדו מז העולם שנאמר ויקץ כישו אדני". ע"כ. הרי המו כפר בהשגחתו של השי"ת. וע"כ עלה על דעתו שיצליח להרוג את עם ישראל. לעומת זה קבע השי"ת מצוות מחצית השקל. וביארו המפרשים שהטעם נתינת מחצית השקל היינו כדי למנות כל איש ואיש מישראל, ולהורות על המצלת כל יהודי. שהשי״ת משגיה עליו בהשגחה פרטית. ועי׳ כלי יקר תחילת פרשת כי תשא] וא"כ מובן הייטב הקשר ביניהם. שהענין של השקלים הוא להורות שהשי"ת הוא משגיח על עמו ישראל, ואינו חו"ש מתעלם מהם. וע"כ זהו טעות של המז, שהוא מעמלק. שאינם מאמינים בהשגחת השי"ת. ועלה על דעתו שיצליח להרג את עם ישראל. והשקלים שמורה על השגחת השי"ת היה הטעם שלא הצליח המו.

לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת ... (לה-ג) - בענין הכנה לשבת

תנה בזה הכתוב גרמז עניז ההכנה ליום השבת. וכפ' **בחתם סופר**. כי כדי ${\sf T}$ לזכות להתעוררות הלב מכוח הארת השבת מוטל על האדם להתכונז עוד מבערב שבת. ולז"א הכתוב 'לא תבערו אש' – היינו אל לכם להיכנס אל השבת בעוד שלא עשיתם שום הכנה מקודם, ואז תצטרכו להבעיר את הלב 'ביום השבת' עצמו, כי זה -בר קשה מאוד על האדם. להתעלות בפעם אחת ולהתנתק בבת אחת מאוירת ימי החול. ולהיכנס תיכף ומיד אל הארת של קדושת השבת. כי לרוב אדם הקרוץ מחומר. כשראשו עסוק בענינים חומריים. קשה לו להתנתק מאותם הדברים שהוא עסוק בהם, ולהיכנס לעולם אחר לגמרי, עולם שבו נהנים מזיו הקדושה, אלא מתחילה עליו להתכונן לזה היום, ולהתעמק עוד טרם בוא השבת במעלת וקדושת השבת. ומכוח זה יבוא לעשות הכנה בפועל. הז בתורה והז בתפילה להתדבק על דם בעולם הקדושה. וע"י כל זאת עושה הוא כלי לקבל הארת השבת. ויהיה יכולתו להנות ביום השבת מזיו הקדושה.

והנה כמה דברים מובאים בספה"ק שעל ידם עושים אנו הכנה לקבלת קדושת השבת. ואנו ברצונינו כאז לדבר על אחד מאלו הדברים. כי עניז זה טעוז תיקוז אצל המוז, והוא ענין של תוספת מחול על הקודש. כי כשהאדם נכנס מזמני חול תיכף ימיד לקרשת השבת הרי זה כעין אדם שמוציאים אותו ממקום אפל מבלי שום זיק של אור. למקום שרבו בו המאורות למאוד. שכידוע שהדבר מסוכז מאוד. כי מאחר שהאדם היה רגיל עד עתה לחשכות. קשה לו לסבול חוזק האור המופיע לנגדו

ליסודים כמינת חרב אברחם דניאל אבשטיין שליט"א, בעמרים שדה אברהם

יה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה זשקל מחצית השקל (פרשת שקלים) - בענין מעם קריאת פרשת שקלים נו במגילה (כט:) "ראש חדש אדר שחל להיות בשבת – קוריו בפרשת שקלים, חל Γ השבת – מקדימיז לשעבר". ע"כ. ואיתא בגמ' טעמא של דבר: "אמר רבי טבי אמר רבי יאשיה: דאמר קרא זאת עלת חדש בחדשו. אמרה תורה: חדש והבא קרבן מתרומה חדשה. וכיון דבניסן בעי אקרובי מתרומה חדשה, קדמינן וקרינן באחד באדר, כי היכי דליתו שקלים למקדש". ע"כ. וכל זה היה בזמן שבית המקדש היה קיים. אבל עכשיו שאיז לו בית המקדש כתבו המפרשים שהוא רק זכר למקדש. ויש מפרשים "ונשלמה פרים שפתינו", נחשב קריאת פרשת שקלים כאילו נתנו השלקים. והקריבו הקרבנות בבית המקדש. כמו שאמרו חז"ל שעסק בענין קרבנות באילו הקריב אותו קרבז. ה"ה הכא בעניז השקלים.

רשע עתיד לשקול כספו על ישראל. אמר מוטב שיקדים כספו של בני לכספו של הרשע, לפיכך מקדימיו וקורין בפרשת שקלים". ע"כ. הרי מבואר מדברי ירושלמי שקריאת פרשת השלקים היה כנגד הכסף של המן הרשע. וכדברי הגמ'

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

all the users to use clean or washed out cups.

Kashrus in the Kitchen (31), Separation of Meat and Dairy. Hot Water Urns. We use hot water urns in the home, in shuls and Batei Medrash, where many use them for different things, and sometimes a need arises to use them in hospitals or hotels where gentiles might use them. At home or in *shuls*, there is a strong preference to keep them parve so that the hot water dispensed from them can be used for both meat and dairy meals. Clean Meat and Dairy Cups. If one uses clean and meat dairy cups, that will not affect the parve status of the urn. That is because of the rule of "nat bar nat" - a secondary taste that has traveled from drink to cup and cup into water. Such tastes will not affect the urn. This is the ideal way to use an urn in the home. In a public place like a *shul* some put a sign there asking

Unclean Cups. Often people have a coffee with milk, and with remainders in the unwashed cup, dispense a second cup. Does this affect the parve status of the urn to make the new hot water unfit for use at a meat meal? There are two concerns: 1) Hot pouring liquid connection between the milk and urn called in halacha, nitzuk. 2) Steam that may rise from the cup and touch the urn.

Nitzuk. There are places in *halacha* that a liquid flow connection prohibits one from pouring item A into B if one wants above item A to stay protected from mixing with bottom item B (1). This regarding Basar Becholov is only a preference not to pour but not an issur bedieved once it was. Even the preference is only when one pours from cold into hot and not from hot into cold or hot (2).

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א, ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס

> In our case the connection is not a problem and one can pour. **Steam.** The classical halachic case of steam being a problem is a RM'A (3) where hot steaming chicken soup in a small closed in area goes up and gives its taste into a vessel or food in that same enclosed area. Does that apply in our case where the left over milk gets steamed up while filling the second cup of coffee? There is a clear custom to consider the urn parve. Even though one should make an effort to not let it happen, as mentioned, we still consider it parve even though some users might have filled a second time without washing the cup. The reasons for that are:

> 1) In an open place where steam spreads thin, such steam doesn't count (4). (Many argue) 2) Hot vessels repel steam and don't take in a taste (5) [some argue]. This reason may not apply to certain urns where the spigot and insulated urn walls might not be that hot.

> 3) The **Maharsham** 66 has a strong leaning that only steam that comes from a kli rishon [cooked on the fire] counts but that what steams up from the pouring of a kli rishon [irui kli rishon] doesn't count. 4) The steam is really coming from the parve hot water not from the left over milk that has cooled down. 5) The residue milk has already been diluted in the first cup and combining the new gush of water will be nullified to less than one sixtieth, most or all of the time. There are some other reasons, see Minchas Shlomo (7). Combining all the reasons, gives enough room to validate the ongoing *minhag* to consider public Jewish urns *pareve*.

> Next week we will IY"H discuss public urns also used by gentiles, such as in hospitals.

בין הריחיים – תבלין מדף היומי – חגיגה דף י"ז.

one may bring it (תשלומיז) on any of the following days of סורכות on the first day of סורכות any of the following days of (תשלומיז רשמוני טצרה" יו"ט even on שמיני עצרת oven on שמיני עצרת. Even though we say אי"ט. This stands for: שמיני עצרת, this is only regarding פז"ר קש"ב. of Succos, we see Rashi for the full explanation. From the fact that ש"ע can be a פיס זמן, רגל,קרבן, שיר, ברכה of Succos, we see that there is a relationship between them, but not completely, for example: The ותרסת, ב'ו משנ"ב says if one accidentally said את יים תג ינום שמינה עשרה on *Shmini Atzeres.* instead of "יום שמינג עצרת הזה" there are many different opinions if one must repeat שמונה עשרה שערי תשובה. The ברכה says that if one catches his mistake before he ends the ברכה all hold he must go back & say it correctly.

The זיי"ד ס' רכ' אות טו'ן סייז brings a proof that the *Torah* calls. ממי נסוטה מאן The שמיני עצרת- חג הסוכות. מול discusses the *mitzvah* of שמיני עצרת- חג הסוכות. & says if the *Torah* would've just said to do *Hakhel* on ת הסוכות. I might think it may be done even on *Shmini Atzeres*. Therefore, the *Torah* adds בבוא כל ישראל which teaches us that the reading (הקהל) should be done when Klal Yisroel comes to Yerushalavim, which is the beginning of Succos. We see from here says the יט"ג, that אסיכית עצרת could refer to שמיני עצרת. He says this is a & ראיה ברורה paskens that one would not have to repeat שמנה עשרה if he accidentally said אים חג הסוכות הזה if he accidentally said שמונה עשרה

The פר' אות ז'ו **מנחת חינוד hat holds if one wasn't ריטב"א on** הוא brings the ופר' אות ז'ו **מנחת חינוד** although normally if one wasn't י"ט ראשוו. on הרבו on day one, there is no chance of יהיב abunbecause הכל תשלומיו דיום ראשוו. still there is another option for him & he is הכל תשלומיו זיום ראשוו שכיני עצרת because it's a הגל בפני עצמו. Even though in a situation where one was היי on day 1 but didn't bring it, he has a תשלומין on day 1 but didn't bring it, he has a תשלומין שניע חסתשלומין. even if one wasn't חזר on day 1, & normally would not have any options, he brings his korban on חזר on day 1, & normally would not have any options, he brings his korban on עיי"ש בריטבא .רגל בפני עצמו (1) רמ"א יו"ד קה:ג (2) חכמת אדם נט:ה (3) יו"ד צב:ח (4)

הוא היה אומר R' Chanoch Henach Hakohen of Aleksander zt" would say:

"The significance of the Machatzis Hashekel, in which Klal Yisroel were commanded to give a half shekel to the Mishkan, corresponds to the holy, pure half of a Jew, his G-dly soul, an actual part of G-d Above (חלק אלוק ממעל). But one still need to rectify the second half, the body, and purify it and elevate it through *Torah* study and good deeds.'

A Wise Man would say: "True friendship comes when the silence between two people has become comfortable."

Graphic Copy & Printing (845)352-8533

Printed By: Quality Printing Live a life with a focus on Hashem! (feel the inner peace which that connection brings)

855,400,5164

לעלוי נשמח סבחי הא' רישא רחל בת ר' אברהם שלפה נ"ה. יארצייט י"ח אדר א'. תהא נשמחה צרורה בצרור החיים

שו"ת ב"ח כ"ד (f) שו"ת רא"ש כיכו (a) מהרש"ם דיקיט (7)

4 103.850

מעשה אבות סימן

ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן ה' חכמה ותבונה בהמה לדעת "לעשת את כל מלאכת עבדת הקדש ... (לו-א)

The Shlesinger family from *Alon Shvut* was vacationing in Northern Israel. On Friday afternoon, their 28-year old son, Elisha, was driving up to be with his family for Shabbos. He needed to refuel, but inexplicably, he kept missing the turn offs as he sped toward his destination. After passing five gas stations in a row, he finally pulled off into the next one. He looked at his watch. It was 3 hours before *Shabbos*, and he was an hour from his destination. All in all, his timing was good.

As he filled his car, he noticed a woman with children standing next to their car, noticeably upset. He approached her and asked if he could help. "I accidentally filled my car with diesel fuel instead of regular fuel," she said, frowning, "and now it won't start! I am not an expert in cars but I do know that I must get home before *Shabbos*."

Elisha listened to her predicament, and furrowed his brow. There was no way to remove the fuel. It needed professional attention and there were no mechanics on duty at the station. And besides, they were all off work now anyway.

"Where are you headed?" he asked the woman.

"To Alei Zahav in the Shomron," she said, anxiety filling her voice.

Elisha happened to know precisely where that was and he made a mental calculation ... Alei Zahav was far, almost three hours away, and there were only three hours left till *Shabbos* begins! She clearly needed to get there, with her family, but how? No wonder she was frantic. It seemed impossible.

But not to Elisha. He didn't think twice, he held out his car keys to the astounded woman. She looked at him uncomprehendingly. "Here," he said, with an urgency in his voice, "take my car and start driving right this minute to Alei Zahav! I just filled up so you have plenty of gas. Hopefully, if you leave now, you'll make it in time! Here's my cell phone number. Let's be in touch after *Shabbos* and we can figure out how to get the car back to me."

The woman was flabbergasted. A young man, a total stranger, was giving her his car? Why? How?

Elisha was insistent and told her again and again that if she didn't leave right now, she might not make it. She thanked him profusely and took off for Alei Zahav with her kids. Meanwhile, Elisha called his father and explained the situation. His father promptly came to pick him up, and everyone made it to their respective destinations in time for *Shabbos*.

On Sunday morning, the woman returned with the car. She met Elisha's mother and told her how amazed she was by her son's kindness and generosity. Elisha's mother beamed with pride at her son's gracious nature.

"How can I thank him? What present can I give him?" asked the woman. She really felt sincere gratitude and she could afford to buy him something. She just needed to know what that was.

"Trust me, Elisha doesn't need presents," Elisha's mother exclaimed. "What he needs is a wife!"

The woman made arrangements to get home and left the car. But she never stopped thinking about what Elisha's mother said. "What he needs is a wife!" As soon as she arrived back in Alei Zahav, she wrote up the encounter and posted it on her online account, adding that the wonderful man in the story who went out of his way to help her, was in fact, seeking a wife. Suddenly, ideas came pouring forth. One of the first suggestions was a woman named Naomi.

Amazingly, with *Hashem's* help, just a few months later, Naomi and Elisha were happily married!

It is hard to miss the tremendous *Hashgacha* here. Two people taking a trip on an ordinary Friday afternoon happen to meet each other at a random gas station in the north of Israel. Both display great acts of kindness - Elisha's selflessness to help a woman in distress results in the woman's tremendous act of kindness in helping to find him a life partner. This was truly not an ordinary Friday afternoon! *Hashem* above is watching, helping, and moving the pieces on the chessboard... Source: This story was heard from Ray Yosef Tzyi Rimon, the rabbi who officiated at Naomi and Elisha's wedding. (Chabadorg)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY THE HAFTORAH BY R' TZVI HIRSCH HOFFMAN ויאמר יהואש אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא בית ה' ... (מלכים ב' יב-ה)

spearheaded a renewed effort to make necessary repairs to the Bais Hamikdash and the King officially reappropriated the funds generated by the Machatzis HaShekel collection toward this end and put the Kohanim in charge of the funds. But with the *Machatzis HaShekel* coins being used for a specific purpose for hundreds of years, how did King Yoash have the temerity to reallocate those funds for another purpose without consultation with the Sanhedrin?

The Slonimer Rebbe, R' Sholom Noach Berezovsky zt"l (Nesivos Sholom) explains that while the Machatzis HaShekel collection served the physical purpose of providing funds for the holy vessels, the philosophy behind the annual

After many years of neglect the righteous King Yoash collection is much deeper. No person in the universe desires to be alone – as the *Torah* states, "It is not good for man to be alone" (Bereishis 2:18), and man's fulfillment derives from being a part of something larger than oneself.

> The Machatzis HaShekel collection gave every Jewish person the opportunity to include himself in the avodah of the Bais Hamikdash, and as such, King Yoash did not deem it necessary to inform the Sanhedrin of his decision to reappropriate the funds since the money would still be used toward that same ideal.

> Often, we tend to want to go it alone, as we feel we would be better off. But especially when it comes to spirituality, we are always better off in greater numbers.

והנשאם הביאו את אבני השהם ואת אבני המלאים לאפוד ולחשן ... (לה-כו) CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE

In discussing the donations for the Mishkan, the word מסר is written חסר, missing a Yud. Rashi explains that the Nesiim's calculation was to donate whatever was still needed after all the contributions were done. However, Klal Yisroel was so zealously generous that there was no need for the nesiim to give anything. Since there was an element of laziness and procrastination in their plans, they lost that Yud. The **Ksav Sofer** explains their motive. The Medrash teaches us: "אין המצוה" נקראת אלא על שם גומרה." The *Nesiim* wanted that *zechus*. However, he says, the *middah* of performing a *mitzvah biz'rizus* supersedes that *cheshbon*. Their logic was therefore flawed. The question arises: why was it the letter *Yud* that they lost?

I would like to suggest the following based on a *machshava* I once heard from my wife's grandfather, R' Michel Spitzer shlita. He also explains the possible thought process of the Nesiim. In life, people who hold positions of authority live in two worlds - their public dealings, and their private lives. The duality of their life splits their mode of thinking. In their public role they must live with a sense of responsibility, making sure all communal affairs are properly overseen to maximum potential The *Nesiim* therefore assumed such a role, and to that end, needed to ensure that enough funds would be raised. Alas, they erred. Why? Because the *Mishkan* required that each person, as an individual, a *yochid*, use his heart and soul to donate.

Perhaps this is why the letter Yud was chosen, from among all the letters. Because it stands for yochid.

In our avodas Hashem as well, we can't just take a communal stand and rely on "the tzibbur" to do what must be done. Each and every one of us, as *yechidim*, must contribute our fair share. And with that, we will b'ezras Hashem bring a nachas ruach to Hashem Yisborach. Additionally, in that merit we should all be zoche to the final geulah, b'karov.

משל למה הדבר דומה

זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש ... (ל-יג) משל: In the early 1950's, the various walks of life in Jewish neighborhoods in Brooklyn were quite different than it is today. The mood of the Jewish community was not very content, as people were desperately trying to rebuild what they had lost in the previous horrifying years of the war.

In one particular *shul*, each and every morning, a crowd of indigent solicitors would gather outside to collect their measly dollar or two in order to sustain themselves and their families for the day. The more fortunate would try to help by giving a few cents or maybe even a nickel!

Every morning as HaGaon HaMekubal, R' Yitzchok **Hoffman** zt" would walk out of shul in the morning, he would hand his young son, Pinchos, a nickel to give to one particular individual and every day he would hand him the don't stop giving, and *Hashem* will give you too!

nickel. One day, however, Pinchos decided to give the coin to someone else. Upon seeing this, R' Yitzchok handed his son another nickel and told him to give it to the "regular" recipient. Then, he taught him a very valuable lesson.

"My son, you must learn that a person must never stop giving charity," explained R' Yitzchok. "If you started giving to one person, you don't ever stop. Even if you want to give to another cause, you add it on to your capitol, but you don't stop giving someone for no reason!"

R' Pinchos, now a prominent member of a respectable community in his own right, recalls this lesson from almost seventy years ago! It is embedded in his lev vanefesh and frequently, he gives it over to the younger generations.

נמשל: The half *shekel* that was given year in year out in the Bais Hamikdash was the bare minimum requirement and of the "meshulachim." Young Pinchos took a liking to one was mandatory. Charity too is mandatory. Give, give, and

ויעש בצלאל את הארן עצי שמים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו (לו-א)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

R' Shamshon Raphael Hirsch zt"l writes that although Betzalel was the "project manager" of the entire *Mishkan*, he built the Aron Hakodesh (Ark) with his own two hands. Betzalel felt that the Aron is clearly the most integral part of the Mishkan and he therefore took the matter literally "into his own hands!"

Rashi tells us that the reason the *Aron* is called on his name is because he was *moser nefesh* for it. He put his whole heart and soul into this holy endeavor, and, adds the **Meshech Chochma**, in the history of Klal Yisroel there was never another Aron. While people made replicas of other vessels like the Menorah for example, there was never another other Aron in Klal Yisroel! Betzlalel's Aron that was made with his entire being was the one and only!

The message to us is a great and practical one: Mesiras Nefesh is needed for anything that you wish to be everlasting for your children and even future generations! If your children see that you make a great effort to give *Tzedaka* even when finances are tight, or you work a full day and still get up early to attend a *shiur*, THAT will make an impression for the future! When parents speak about yashrus, about Shabbos, about Limud Torah, davening with a minyan, or any other area of Yiddishkeit that they feel is important for their children, their words sometimes fall on deaf ears and they cannot understand why their children aren't inspired or *makpid* in these areas! For example, a parent may stress EMES - truth, in the home, but then when someone comes to the door for *Tzedaka*, the child is told, "Tell them I'm not home!" Your actions speak much louder than your words!

A Jew must live with *mesiras nefesh* for *Torah* and everything it stands for. One must not be a "silent manager" and relegate the job of instilling *Torah* values only to the *Rebbeim* and *Morahs*. Children learn from what they see at home, when we think they are not looking. We must teach by example, showing what is important, making a lasting "holy vessel" for our children.